

Nội dung bài viết

1. [Giải VBT Ngữ Văn 9: Phong cách Hồ Chí Minh](#)

Giải VBT Ngữ Văn 9: Phong cách Hồ Chí Minh

1. Câu 1 (tr. 8, SGK):

Trả lời:

- Vốn tri thức văn hóa nhân loại của chủ tịch Hồ Chí Minh rất sâu rộng thể hiện ở:
 - + Bác có thể nói và viết thạo nhiều thứ tiếng ngoại quốc: Pháp, Anh, Nga, Hoa
 - + Bác am hiểu sâu sắc về các dân tộc, các nền văn hóa trên thế giới
- Bác có vốn tri thức văn hóa sâu rộng như vậy là vì:
 - + Bác có điều kiện tiếp xúc với nhiều nền văn hóa nước ngoài
 - + Bác có ý thức học hỏi toàn diện, sâu sắc đến mức uyên thâm, không chịu ảnh hưởng một cách thụ động
 - + Bác học một cách chọn lọc tinh hoa văn hóa nước ngoài

2. Câu 2 (tr. 8, SGK):

Trả lời:

- Lối sống bình dị của Bác Hồ thể hiện ở:
 - + nơi ở: là chiếc nhà sàn nhỏ bằng gỗ, chỉ có một phòng
 - + trang phục và đồ dùng: bộ quần áo bà bà nâu, chiếc áo trấn thủ, đôi dép lốp cao su
 - + bữa ăn hằng ngày: đạm bạc chỉ có vài món dân dã cá kho, rau luộc, dưa ghém, cá muối, cháo hoa

3. Câu 3 (tr. 8, SGK):

Trả lời:

- Lối sống giản dị của Bác là sự kết hợp giản dị và thanh cao vì:

+ đây không phải là lối sống khắc khổ của những người tự vui trong cảnh nghèo khổ

+ đây không phải là cách tự thản thánh hóa tự làm cho hơn đời, khác đời

+ đây là một cuộc sống có văn hóa đã trở thành một quan điểm thẩm mỹ

4. Sự giản dị mà thanh cao trong phong cách Hồ Chí Minh biểu hiện trong thơ của Bác:

Trả lời:

- Bài Tức cảnh Pác Pó:

+ cuộc sống gian khổ: nơi ở chỉ là hang tối, thức ăn chỉ có cháo ngô và rau măng, bàn làm việc là một tảng đá chông chênh

+ Nhưng Hồ Chí Minh thanh cao vui thú lâm tuyền, tuy có dáng vẻ của một ẩn sĩ nhưng thực tế đó lại là một người chiến sĩ đang tận tâm, tận lực vì tự do độc lập của non sông (Bàn đá chông chênh dịch sử Đảng), niềm tự hào tỏa rạng bài thơ.

- Bài Ngắm trăng:

+ nhà thơ bị đày đọa trong nhà tù vô cùng khắc khổ: không rượu, không hoa, không có cả tự do

+ nhưng người cách mạng này vẫn thưởng trăng một cách trọn vẹn đầy đủ, không vương bận bởi sự thiếu thốn về vật chất và tình trạng bị giam cầm

5. Bài luyện tập (tr. 8, SGK):

Trả lời:

Chiếc thắt lưng của Bác

Thời kỳ đó là tháng 6-1954. Sau chiến thắng Điện Biên chấn động địa cầu, Thủ tướng Phạm Văn Đồng dẫn đầu đoàn đại biểu Việt Nam tới Genève để đàm phán. Hội nghị kéo dài được gần một tháng thì các bên tạm nghỉ để về nước báo cáo lập trường các bên cho chính phủ mình. Trên đường về Việt Nam các bạn Trung Quốc đã mời phái đoàn Việt Nam nghỉ lại Trung Quốc. Phái đoàn Việt Nam do Chủ tịch Hồ Chí Minh và Đại tướng Võ Nguyên Giáp dẫn đầu. Hôm đó, Bác nghỉ tạm tại nhà nghỉ Đảng bộ Đảng Cộng sản Trung Quốc ở Quảng Tây. Sáng, Bác Hồ đi họp, ở nhà, một cán bộ của bạn đi kiểm tra phòng Bác xem các nhân viên phục vụ phòng có chu đáo không. Sau khi xem xét một lượt, anh ta thấy trên sàn nhà một mảnh vải đã cũ,

dài khoảng 80cm, rộng khoảng 10cm, màu vàng đã bạc. Đoán rằng đây là dây gói tài liệu rớt ra sau khi cầ tài liệu đi, anh ta bỏ mảnh vải vào thùng đựng giấy rác. Bác đi họp về hỏi: “Thất lưng của tôi đâu? Tôi thường để sau ghế tựa nên bị rơi xuống đất”. Lúc này mọi người mới vỡ lẽ vội đi tìm và đưa lại cho Bác.

Một chiếc thất lưng bằng da, bằng dây dù... cũng không đắt hơn một miếng vải là bao. Nhưng vấn đề ở đây: Cái quý báu trong nhân cách của Bác là tính cách luôn hy sinh, cái riêng bao giờ cũng là tối thiểu, cái dành cho sự nghiệp chung bao giờ cũng được ưu tiên tối đa. Phẩm chất trong sáng thể hiện thường trực trong những cử chỉ của Bác, dù nhỏ nhất. Thời điểm đó, sau chiến dịch Điện Biên Phủ, thất lưng chiến lợi phẩm thu được rất nhiều, nhưng Bác vẫn chỉ tiếp tục dùng chiếc thất lưng quen thuộc cũ kỹ của mình.

Cá gì không xương?

Sau cách mạng , Bác Hồ làm việc ở Bắc Bộ phủ . Buổi trưa , Bác ở lại cơ quan , và cùng xuống ăn cơm với cán bộ , nhân viên . Thức ăn cũng chẳng có gì mấy , khi "sang" thì có thêm đĩa cà pháo , dưa cà muối , cá khô , về sau bà con Nghệ An còn gửi Nhút thanh chương ra biếu . Bác thường dặn phải ăn cho hết , đừng để thức ăn thừa trong bát đĩa . Anh em đùa , gọi như thế là " Ăn theo tác phong Hồ Chủ Tịch " . Trong bữa ăn , đôi lúc Bác hỏi chuyện công tác , nhưng thường là nói chuyện vui, có lần Bác hỏi:

- Các chú có biết cá gì ko có xương ko ?
- Thưa Bác , đó là cá biển hay cá sông ạ ?

Thấy anh em hỏi lại , Bác hơi mỉm cười:

- Không phải cá sông mà cũng không phải cá biển

Mọi người ngạc nhiên. Bác lại cười bảo :

- Các chú không biết à ? Đó là con cáGỗ

Anh em cùng cười vui vẻ . Và Bác tiếp tục kể " sự tích cá gỗ " của xứ Nghệ...

(Theo hồi kí của Huy Cận - tác phẩm mới - số 7 - 1970)